

Pstruh

Karel Zich

Když listí skryje ptačí třepe tání
a cítím vodu v mracích zčernalých
nad šňůrou potoka se přes lopuchy skláním
a vidím záblesk krásy z povzdálí.

Ty podobáš se pstruhu duhovému
své tužby pihy nosíš na bocích
na čele kapky v tvaru diau
je hravá, dravá, není pomoci.

Já muškou jsem a ty pstruh, co mě chytí
jsem třpytkou lesklou, ale bez háčku
když nejsme spojeni vlascem ani nití,
proč já si sebou srdce promáčknu?

Když listí skryje ptačí třepetání
a cítím bouřku v mracích zlověstných
pstruhem tě vidím a to nepřeháním
pro duhu v kůži jdu jak pocestný.

Když listí skryje ptačí třepetání
a cítím bouřku v mracích zlověstných
pstruhem tě vidím a to nepřeháním
pro duhu v kůži jdu jak pocestný.